

A KORINTUSI ELSŐ LEVÉL

Magyarázó bibliafordítás

Fordította: Szűcs Sándor © 2006-2011.

ELSŐ FEJEZET

1. Pál, Jézus Krisztus apostola, és Szószthenész, az ő munkatársa köszönt benneteket,
2. Isten gyülekezetét, amely Korintusban él, akiket Jézus Krisztus megváltott, népévé tett: akik a gyülekezetekhez tartoznak, és akik felé szolgáltok épp:
3. Isten kegyelme és békessége áradjon rátok gazdagon a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.
4. Mindig nagy hálát érzek a szívemben, amikor rátok gondolok.
5. Mert óriási fejlődést látok az életetekben, ahogy egyre jobban ismeritek és követitek Krisztust,
6. és egyre bátrabban hirdetitek az evangéliumot is.
7. Várjátok Krisztus megjelenését, és közben egyre csak gazdagodtok - jó ezt látni!
8. Tudom, hogy ez így is fog maradni, Jézus nem csak elhívott benneteket, de meg is fog tartani addig a pillanatig, amíg célba nem érkeztek az ítélet napján.
9. Isten minden körülmények között hűséges marad hozzátok Jézus Krisztusban - csak ti is ragaszkodjatok a vele való szoros közösséghez!
10. De sajnos rossz híreket is hallok felőletek. Kérlek ne pártoskodjatok és ne klikkesedjete a gyülekezetben, mert az egység feltétele Isten munkájának és áldásának!
11. Hallom ugyanis, hogy konfliktusok vannak közöttetek. A gyülekezet elkezdett szétdarabolódni.
12. Egyesek azt mondják: én Pál által tértem meg, nekem ő a szellemi vezetőm, mások Apollósra vagy Kéfásra hivatkoznak. Isten szolgálói és különböző kegyességi stílusok között versengtek ahelyett, hogy egységben dolgoznátok az elveszettekért! Ez nagyon nem jó így!
13. Szerintetek ebben gyönyörködik Isten? Ilyen lenne Krisztus Teste? Talán én haltam meg értetek a kereszten vagy Péter? Ne legyetek már ennyire gyerekesek!
14. Én még csak nem is kereszteltem meg senkit közületek Kriszpuszon meg Gájuszon kívül,
15. ezért ne rám hivatkozzatok, mint szellemi vezetőtökre, hanem Krisztusra! Én, és mi mindannyian csak eszközök vagyunk Isten kezében!
16. Még eszembe jutott, hogy Sztefanász családját is én merítettem be, de mást már tényleg nem.
17. Mert nekem nem az a dolgom, hogy a ti Krisztussal való közösségeteket helyettesek bepótoljam! Az én küldetésem az evangélium hirdetése, amely által mindenki Krisztushoz eltalál. Én nem teszek mást, mint Krisztusra mutatok - ti tehát ne az ujjat nézzétek, hanem azt, ahová mutat!
18. Ragaszkodjatok az evangélium igazságához! Lehet, hogy ez ostobaságnak tűnik, vagy úgy gondoljátok, hogy nem tud választ adni minden élethelyzetre, de higgyétek el, hogy Isten ereje az Igéhez van kötve!
19. Van ilyen igevers is a Bibliában: "Az emberek bölcsessége nem mindig azonos az igazsággal!"
20. Nézzetek szét magatok körül: hol vannak azok a filozófusok, akik a saját bölcsességüket követve eljutottak volna Istenhez és az igazsághoz!?
21. A filozófia nem vezet el az Istennel való személyes kapcsolatig! Ezért döntött úgy Isten, hogy Ő mutatkozik be a Kijelentés által. Erről szól a mi igehirdetésünk - de éppen ebben van a természetfeletti ereje.
22. De ki hallgat rá? Vannak olyanok, mint a zsidók, akik állandóan jeleket akarnak látni, és vannak a görögökhöz hasonlóak, akik meg csak abban hisznek, amit ők találtak ki.

23. Nekünk azonban nem az ő kívánságait kell kielégítenünk, hanem Istennek kell engedelmeskednünk. Ez pedig azt jelenti, hogy mi "csak" prédikáljuk a megfeszített és feltámadt Krisztusról szóló evangéliumot.
24. És lehet, hogy ez egyeseknek mese, másoknak infantilis dolog vagy szemfényvesztés - de az igazságot nem az teszi igazzá, hogy ki mit gondol róla! Aki elfogadja az igazságot, az előtt Isten valóságosan és személyesen fog bemutatkozni.
25. Mert Isten "őrült története" többet ér, mint bármilyen szépen hangzó filozófia, és Isten még mindig többet tett le az asztalra Jézus Krisztusban, mint bárki az emberek közül!
26. Nézzetek körbe magatok körül: valamilyen szempontból mindenki osztályozza a körülötte élő embereket. És aki a szemében többet ér, mert magasabb pozícióban van, több diplomával rendelkezik, arra fog hallgatni.
27. Csakhogy Istent ez nemigen hatja meg. Mert Isten akár egy egyszerű parasztemberen vagy szakmunkáson keresztül is taníthatja a sokdiplomás professzorokat az Igazságra.
28. Isten azokat választja ki, akik Őt választják. És ha ezek a legszegényebbek, legiskolázottlanabbak, akkor rajtuk keresztül fogja hirdetni az embereket megmentő egyetlen igazságot a tekintélyes és közéleti személyiségeknek is.
29. Az evangélium igazsága ugyanis soha nem a mi teljesítményünktől függ, hanem egyedül Istentől, aki bárkit kiválaszthat eszközéül.
30. Az Ő kegyelme, hogy ti magatok is megváltást nyertetek Krisztusban.
31. Ezért ha arra gondoltok, hogy ti vagytok már valakik csak azért, mert megváltottak vagytok, jusson eszetekbe, hogy ez Isten kegyelme és ajándéka, amit nem érdemeltetek ki, csak megkaptátok, mert Isten ilyen egyoldalúan szeret benneteket is! Bennünket a kegyelem nem tesz különbbé másoknál - csak gazdagabbá!

MÁSODIK FEJEZET

1. Emlékezzetek arra, mikor először találkoztunk: azért fogadtátok el a Krisztusról szóló evangéliumot, mert jobb előadó vagyok, mint akiket korábban hallottatok? Nagyon remélem, hogy nem!
2. Én ugyanis nem az előadói képességeimet akartam villogtatni előttetek, hanem a Jézus Krisztusról váltságshaláláról szóló igazságot adtam át nektek!
3. És higgyétek el, hogy ez nem egy egyszerű szónoki feladat volt akkor sem, hiszen a ti üdvösségetek múltott rajta! Ez az én Isten előtt vállalt óriási felelősségem, amit talán meg sem érthettek.
4. És emlékezzetek vissza, nem azért hittetek Istennek, mert meggyőztelek benneteket a nagyszerű érveimmel, hanem mert Isten természetfeletti módon és erővel igazolta az evangélium igazságát jelekkel és csodákkal!
5. A hitetek nem egy elméleti filozófia, hanem a kijelentett igazságnak megfelelő tapasztalat. De szóljatok, ha rosszul emlékeznek!
6. Mi az igazság követői vagyunk az emberek között - de nem filozófia tanárok, hanem Isten követői!
7. Nem titkos tanokat, okkult igazságokat vagy a laikusok számára érthetetlen elméleteket tanítunk, hanem Isten kijelentését adjuk át, amit kizárólag hit által lehet megérteni és befogadni.
8. Ezt az igazságot még a legbölcsebb és legtekintélyesebb emberek sem értették meg hit nélkül, hiszen ha megértették volna, Krisztust nem feszítették volna keresztre!
9. A régi próféták megmondták: "Amit soha nem láttatok, soha nem hallottatok, amit elképzelni sem tudtok, az Isten igazsága!" Nos, mi pontosan ezt az igazságot hirdetjük és képviseljük.
10. Mi pedig mindezt a Szentlélek által kapjuk és értjük meg. Isten valóságos és emberi ésszel érthetetlen munkája az bennünk a ti javatokra.
11. Gondoljátok végig: hogy milyen egy ember, azt csak ő maga tudja hitelesen elmondani, hisz mindenki más csak látja őt valahogy. Istennel is így működik ez: ha tudni akarod, hogy ki ő

és milyen valójában, akkor ne embereket kérdezz, hanem magát Istent! Ő majd bemutatkozik és beszél magáról - ez az egyetlen hiteles forrás.

12. Ennek vagyunk mi eszközei a Szentlélek által, ami nem a mi gondolataink vallásos kivetülése, hanem Isten maga!
13. Amikor tehát mi Istenről beszélünk, akkor nem a saját elképzeléseinket hirdetjük, hanem az Istentől kapott kijelentést közvetítjük felétek.
14. Nyilvánvaló, hogy aki nem hisz, az nem is fogja elfogadni ezt az igazságot, és ostobaságnak fogja tartani.
15. Aki azonban hit által befogadta Krisztust, az megismeri az ő beszédét is.
16. Általunk ugyanis Krisztus beszéde hangzik, mivel Krisztus bennünk élő Lelke, a Szentlélek a forrása az igehirdetésünknek!

HARMADIK FEJEZET

1. Sajnálom, hogy tudtam úgy beszélni hozzátok, mint akik már érettek vagytok Krisztusban, hanem csak a hit alaptanításaira volt eddig lehetőségünk.
2. Olyan ez, mint amikor a kisbabát tejjel táplálják, mivel a szilárd táplálékhoz még nem elég erős. Sajnos úgy tűnik, még ti sem vagytok túl a tejes korszakon.
3. Abból gondolom ezt, hogy még túlságosan "evilágiak" vagytok. Az irigység, a klikkesedés, a megoldatlan konfliktusok közöttetek legalábbis erre utalnak, hiszen érett keresztényeknek nem így kellene viselkedniük.
4. Mert ha te azt monddod, hogy Pálé vagy, Péteré vagy, és csak ez vagy az a tanítás üdvözítő, és a kegyességi szokásokat üdvösség feltételévé teszed, akkor nagyon-nagyon emberi szintre alacsonyítjátok le Krisztus evangéliumát!
5. Hisz írtam már erről: Pál, Apollós vagy bárki más is csak eszközök vagyunk Isten kezében. Ne az eszközben higgyetek, hanem az Úrban!
6. És lehet, hogy én elkezdtem bennetek valamit, amit Apollós folytatott, de nem mi vagyunk fontosak ebben a folyamatban, hanem Isten, aki munkálkodott általunk!
7. Ne legyetek ennyire vakok, hogy nem veszitek észre a lényegét: Isten dolgozik általunk!
8. Nekünk küldetésünk van, amit tőlünk fog Isten számon kérni, nektek pedig nem hozzánk, hanem Istenhez kell kötődnetek!
9. Mi vagyunk Isten munkájában a munkások, ti pedig a munkaterületünk.
10. Én alapozok, aztán valaki más majd épít ezekre az alapokra, Isten tervének és rendjének megfelelően. És ez így van jól.
11. Nektek csak arra kell figyelnetek, hogy ami a jó alpra jó fal kerüljön! Ne azt nézzétek, ki az eszköze Istennek, hanem hogy legyen biblikus amit mond és tesz közöttetek!
12. Isten majd meg fogja vizsgálni, ki hogyan építkezett: az alpra erős, masszív házat épített-e, vagy csak egy roskatag viskót.
13. Az ítélet napján Isten majd megítéli az életünket, és kiderül, hogy mennyit ért mindaz, amit egy életen keresztül az alpra építettünk.
14. Ha valaki jól építkezett, azaz helyesen és biblikusan élt, akkor az jutalmat kap majd Istentől,
15. ha valaki pedig elbukik ezen a végső vizsgán, mert mindene elég az ítélet tüzeiben, amit az alpra épített, megmenekül ugyan az alap miatt, ami a Krisztus, de szégyenkezve kell majd Isten előtt megállnia, mint aki eltékozolta azt a kegyelmet, amit erre az életre kapott.
16. Jegyezzétek meg: amikor Isten templomról beszél, ahol ő lakik, ahol vele találkozni lehet, ahol őt szolgálunk kell, akkor már nem épületekre gondol, hanem rátok: az életetekre! Ti vagytok Isten Temploma! Ehhez méltóan kell élnetek!
17. És ha valaki szándékosan bemocskolja az életét a bűnnel, akkor Isten Templomát szentségteleníti meg. Ez pedig mindig visszaüt rátok, és áldások helyett átkok között fogtok élni.
18. Ne áltassátok tehát magatokat a saját nagyszerűségetekkel, inkább alázzátok meg magatokat Isten nagysága előtt.

19. Fogadjátok el Isten igazságát, akármekkora ostobaságnak is hangzik ez egyesek szemében - Isten szemében ugyanis az emberek bölcsessége az ostobaság. És nem mindegy, ki nyilatkozik íról, ugyanis nem vagyunk ugyanabban a súlycsoportban Istennel!
20. Benne van az ószövetségi kijelentésekben: Isten úgyis leleplezi az emberi bölcsességek korlátait és hiábavalóságát!
21. Ezért ne emberekkel dicsekedjétek, akkor sem, ha azok Isten szolgálói éppen a ti számotokra,
22. hanem Isten legyen mindig az életetek középpontjában! Mert amíg ez rendben van, addig minden a ti javatokat szolgálja: én, Apollós, Kéfás, értetek dolgozunk, az élet vagy a halál, a múlt vagy a jövő, mind benneteket szolgál Isten tervében!
23. Ti azonban Krisztusé vagytok, ahogy Krisztus az Atyáé.

NEGYEDIK FEJEZET

1. Úgy néztek tehát ti is ránk, mint Krisztus képviselőire és munkásaira közöttetek!
2. Márpedig mint minden munkástól, tőlünk is azt követeli meg Isten, hogy a lehető legjobban érvényesítsük az ő akaratát és érdekeit.
3. Éppen ezért engem a legkevésbé sem érdekel az, hogy ti mit gondoltok rólam, nekem ugyanis nem felétek van elszámolási kötelezettségem, hanem az engem megbízó Isten felé!
4. Lehet, hogy nem tudnátok semmilyen téren sarokba szorítani, mert törekszem arra, hogy hitelesen és tisztán szolgáljam az Urat, de még ha tudnátok, az se számítana, mert nem tui vagytok a bírám, hanem Isten!
5. Éppen ezért jobban tennétek, ha alapvetően leszoknátok az egymás ítélgetéséről, és ezt ráhagynátok Istenre! Ő majd megítél mindent és mindenkit, és elhihetitek, hogy ezt sokkal igazságosabban és hatékonyabban tudja tenni, mint ti!
6. Mindezt azért írtam le ilyen egyenesen nektek, hogy tanuljátok meg végre, hogy ne emberekben bízzatok - még bennem vagy Apollósban sem!
7. Mert a te életed nem tőlünk függ, hanem egyedül Istentől illetve a te Istennel való kapcsolatodtól!
8. Amúgy is jobban tennétek, ha megbecsülnétek azt az életet, amit Istentől ajándékba kaptatok, mert valószínűleg bele sem gondoltok, mit jelent az apostoli szolgálat a valóságban.
9. Ti jólétben és biztonságban éltek, de mi, akik Isten szolgálatában állunk, általában halálos veszedelemben vagyunk, kipellengéreznek, kigúnyolnak, az emberek és a szellemi lények is csak vizsgálgatnak és próbálnak bennünket.
10. Mi vagyunk Isten csodabogarai, míg ti biztonságban élhettek Krisztusban. Mi állandó erőtlenségek között vagyunk, míg ti egyre csak növekedtek és erősödtök. Benneteket megbecsülnék hitetek miatt, bennünket viszont megvetnek és üldöznek.
11. Eddig jórészt éhezünk, alig van jó ruhánk, sokszor csak megvernek bennünket, bújdosnunk kell, nincsen semmiféle egzisztenciális biztonságunk,
12. és a mindennapi megélhetéséért is keményen meg kell dolgoznunk. Amikor gyaláznak bennünket, mi áldjuk őket, amikor üldöznek, mi tűrünk,
13. amikor rágalmaznak, akkor mi dicsérik őket. Mintha mi lennénk az az üres kólásdoboz az utcán, amibe mindenki belerúghat.
14. Nem azért írom ezt le, hogy sajnáltassam magunkat vagy hogy ti most érezzétek magatokat kellemetlenül azért, mert hozzánk képest jólétben éltek, hanem hogy lássátok reálisan, kik is vagyunk mi valójában, és hogyan élünk.
15. Mert szeretünk benneteket. De még mindezekkel együtt sem mi számítunk, hanem Krisztus számít. Mi is csak benne és általa tudjuk mindezt végigcsinálni!
16. Ha tehát rám hivatkoztok és velem dicsekedtek: akkor legyetek a követőim ezekben a dolgokban is! Kövessetek engem, úgy, ahogy én követem Krisztust!
17. Elküldtem hozzátok Timóteust, aki ugyanezt fogja mondani, és akinek az életében ugyanezt fogjátok látni.

18. Tudom, hogy vannak olyanok, akik úgy élik az életüket, mintha senki felé nem tartoznának elszámolással,
19. de Isten segítségével nemsokára eljutok hozzátok is, és akkor számon kérem ezeket a magabiztos és felfuvalkodott álszenteket.
20. Mert Isten ereje soha nem a nagy szavakban nyilvánul meg, hanem a szavak mögött valóságosan is működő hatalomban.
21. Nos, mire vágytok: az intésre vagy a bátorításra?

ÖTÖDIK FEJEZET

1. Egy súlyos problémáról is beszélünk kell: nagyon rémisztő hírek jönnek rólatok! Állítólag olyan mértékű a szexuális eltévelyedés közöttetek, amilyen még a pogányok között is ritka. Még olyat is hallottam, hogy közületek valaki a saját anyjával él szexuális életet!
2. És ráadásul még dicsekedtek is a szex-mániátokkal meg a hódításaitokkal, ahelyett, hogy magatokba szállnátok és bánátok bűneiteket! Komolyan mondom: nem vagytok normálisak!
3. Lehet, hogy nem vagytok ott köztetek, így nem tudok utánajárni ezeknek a dolgoknak, de azért ne gondoljátok, hogy semmit nem is tehetek!
4. Isten elé vittem ezt is imádságban,
5. és Jézus Krisztus nevében kértem Isten haragját és büntetését ezekre az emberekre, hogy ha másból nem értenek, akkor az átkok miatt eszméljenek fel ebből a szégyenteljes lelki torzulásból! Inkább jöjjenek a testi betegségek és problémák, mintsem a bűneitek imádása miatt a kárhozatba kerüljete!
6. És nehogy megpróbáljátok elbagatelizálni ezt a dolgot, hogy ez nem számít, hiszen "csak" szexuális bűn! Tudjátok nagyon jól, hogy egy kis kovász mennyi lisztet meg tud keleszteni. Ugyanilyen hatással vannak az ilyen magánügynek tekintett titkos bűnök is a gyülekezet egészére!
7. Az ilyen romlott kovászt ki kell dobni, különben az egész kenyér mehet a szemébe! Tekintsetek magatokra úgy, mint akiknek Jézus Krisztus a kovásza, akinek a váltságáhalála számotokra egy teljesen új életet hozott el!
8. És ne ilyen mocskos dolgokkal akarjátok a boldogságotokat megtalálni, hanem az életszentség és az igazság kovásza legyen az, amely "megkeleszti" az életeteket!
9. Korábban írtam már nektek arról, hogyan viszonyuljatok azokhoz, akik szexuális tévelygésben élnek. Ne engedjétek be őket a gyülekezet közösségébe!
10. Természetesen nem a megtérő prostituáltokról vagy bűnösökről van szó, hanem azokról, akiknek Krisztus is kéne, de a bűneiktől sem akarnak megválni. Az ilyenekre mondtam, hogy ne engedjétek be őket a gyülekezetbe!
11. Tehát nem lehet Krisztus Testének, vagyis egyetlen gyülekezetnek a tagja sem olyan ember, aki hívőnek vallja magát, de ragaszkodik a szexuális bűneihez, aki a pénzt és a sikert bálványozza, bármilyen más Istent imád, aki csak bomlasztja a közösséget, alkoholistá vagy felelőtlen életet él. Ezek nem kompatibilisek Jézus Krisztussal!
12. Ha Krisztus nélkül így él alaki, ahhoz nekünk semmi közünk, afelé nekünk csak missziónk van. De ha valaki ezt keresztényként csinálja, azt nem hagyhatjuk szó nélkül!
13. A kívülállót tehát Isten meg megítéli. De a gyülekezet tagjai felé nekünk is felelősségünk van! Éppen ezért zárjátok ki magatok közül mindazokat, akik nem akarnak megtérni, és ragaszkodnak a bűneikhez!

HATODIK FEJEZET

9. Ne ringassátok magatokat hamis illúziók között: aki a bűnéhez ragaszkodik, az addig nem tud Istennel közösségben élni! Tehát mindazok, akikre a szexuális tévelygések és bűnök, az orgiák, a házasságtörés és a házasságon kívüli szexelés, az állandó partnercserék és a

szexmánia vagy a pedofília és a hozzá hasonló már igazán mocskos dolgok jellemzők, nem maradhatnak Istennel közösségben.

10. Ugyanígy azok sem, akik lopnak, csálnak, hazudnak, akik átverik az embertársaikat, hogy ők így jussanak haszonhoz, az alkoholisták, akik már nem is akarnak megváltozni, vagy azok, akik szándékosan rossz híreket terjesztenek, rágalmaznak vagy pletykálnak, vagy akik a harácsolók, nem lesznek Isten örökösei.
11. Tudom, hogy köztetek is voltak ilyen visszaeső keresztények, de megtértek! Ez így van rendjén! A bűnbánó eelőtt mindig nyitva az út Krisztushoz, és a bűnbánó előtt mindig nyitva kell lennie a gyülekezetnek is.
12. Jegyezzétek meg: már nem vagyunk a régi törvények rabságában, tehát elvileg mindenre van szabadságunk. De ezzel a szabadsággal nem élhetünk vissza, mert akkor a szabadság szabadossággá válik, ami újból a bűn rabságába taszít bennünket!
13. Azért eszünk, hogy jóllakjunk. Ez tiszta sor. Az étel a testünket erősíti. De az életünk, mint Isten temploma nem arra van, hogy abba bármit ész nélkül, válogatás nélkül "beletömjünk"!
14. Isten feltámasztotta a halálból Krisztust - és vele együtt bennünket is feltámaszt majd.
15. De gondoljátok meg: ha ti Krisztus Testének tagjai vagytok, akkor milyen teste leszünk így Krisztusnak? Dicsőséges? A titkolt és átmentegetett bűneinkkel? Ugyan már! Vagy másképpen fogalmazva: ha elhiszed, hogy te valóban Krisztus teste vagy, akkor odaadod-e ezt a testet egy éjszakára valamelyik prostinak?
16. Hiszen ha lefekszel bárkivel is, akkor bizonyos szempontból egyesülsz vele. A szexuális aktus ugyanis eggyé teszi a két embert - emlékezzetek, ez a teremtési rendben is benne van!
17. El kell tehát döntened, kivel akarsz egy lenni: Krisztussal, vagy egy prostituálttal? Mert egyszerre a kettő nem fog menni!
18. Nagyon vigyázzatok tehát a szexuális bűnnel, mert bármilyen más bűnben estek is el, azt sokkal nehezebb rendbehozni, mivel ott két ember válik eggyé, testi és szellemi szinten is, és ennek mindig maradandó következményei vannak.
19. Ráadásul minden szexuális bűn az életetek egészét mocskolja be, ami pedig Isten temploma kellene, hogy legyen! Ti ugyanis már nem csinálhattok azt, amihez csak kedvetek van, nem úgy van, hogy a lelkünk Istené, a testünkkel meg azt teszünk, amit akarunk,
20. ugyanis Jézus Krisztus kifizette minden adósságotokat, ezért már mindenestül az övé vagytok! Éljetek tehát méltóan ehhez, és az életetek ne szégyenév, hanem dicsőségév legyen Istennek!

HETEDIK FEJEZET

1. Szeretnék válaszolni a leveletekben feltett kérdéseitekre. Azt kérdeztétek, hogy talán jobb, ha egy férfi meg sem házasodik?
2. Én azt mondom, hogy ha másért nem is, a szexuális bűnök miatt minden férfi nősüljön meg, és minden nő menjen férjhez.
3. És teljesítsétek egymás vágyait, élvezzétek a szexet, mert ez egy csodálatos eszköze annak, hogy a másikat szeressük.
4. Mert a házasságban a testeteket is egymásnak ajándékozzátok.
5. Csak soha ne használjátok a szexualitást büntetésre vagy a saját akaratotok kizsárolására a másiktól, mert ezzel sárba tiporjátok Isten egyik legcsodálatosabb ajándékát! Legfeljebb a böjt idején ... de akkor is csak közös megegyezéssel, nehogy éppen ez az egyezés vigye bűnbe valamelyikőtöket.
6. Persze ezek is csak tanácsok, semmiképpen nem mindenkire érvényes kötelező jellegű parancsolatok!
7. Lehet, hogy vonzó gondolat családi kötelezettségek nélkül 100%-ban Istent szolgálni, de nem mindenkinek ugyanaz az elhívása, mint nekem. Ezért még csak ne is gondoljatok arra, hogy engem kellene utánoznotok, inkább töltsétek be Isten számotokra adott elhívását!

8. Azoknak, akik közöttetek prostitúcióból tértek meg, azt tanácsolom, hogy már ne is menjenek férjhez. Az özvegyeknek pedig azt, hogy újra ne menjenek férjhez.
9. De ha úgy gondolják, hogy nem tudnak szexuális élet nélkül élni, akkor inkább a házasság, mint a megszégyenülés a bűn miatt!
10. A házasságban élőknek pedig azt üzenem, hogy a válás nem fér bele Isten törvényeibe!
11. Ha ennek ellenére mégis elválnának, nem házasodhat újra, legfeljebb a volt párjához mehet vissza újra!
12. Ha valaki megtér, de a házastársa még nem tért meg, viszont szívesen marad veled együtt így is, még véletlenül se váljon el tőle!
13. EZ mindkét esetben igaz: ha a férfi tér meg, és ha a nő, akkor is.

14+16. Mert ebben az esetben – tehát ha házasságban tér meg valamelyikük – a Krisztusban üdvösséget nyert fél az egész családot Istenhez vezetheti.

15. Ha azonban a hitetlen házastárs válni akar azért, mert a másik megtért (de csak ha valóban ezért!), akkor váljanak el. Ne legyen a mi megtérésünk bilincse senki számára!
16. Más tekintetben mindenki folytassa az életét a maga kerékvágásában, mert az, hogy megtértünk, nem jelenti feltétlenül azt is, hogy mindent fel kell rúgnunk az életünkben.
17. Ha valakit körülmetéltek, mielőtt Krisztusban megtért volna, ne keseregjen a körülmetéltsége miatt. De ha valaki nem tette volna még meg, ezek után már ne is tegye, mert más semmi értelme!
18. Mert nem a régi törvények vagy a külsőségek megtartása számít Isten szemében, hanem Isten parancsolatainak a megtartása.
19. Mindenki nyugodtan maradjon a munkahelyén, az eddigi körülményei között, és ott éljen tovább keresztényként!
20. Ha valaki rabszolgaként dolgozott, és megtért, ne lázadjon a rabszolgasága ellen, hanem mutassa meg, milyen egy felszabadult lelkű keresztény rabszolga!
21. Mert Krisztus szabaddá teszi azt, aki fizikailag rabságban él, és aki fizikailag szabad, azt lelkileg teszi önmaga rabjává – ezt persze most jó értelemben mondom.
22. Nagyon drága váltságdíjat fizetett értetek Krisztus, éljetez hát méltóan hozzá!
23. Folytassátok életritmusotokat ezután is a megszokott módon, de már keresztényként!
24. Lenne tanácsom azok számára is, akik még szűzek. Ez sem kőbe vésett törvény, csupán apostoli tanács.
25. A küszöbön álló megpróbáltatások és üldözések miatt, amely ránk, keresztényekre vár, logikusabbnak tűnik, ha nem alapítotok családot.
26. Persze ha már házasságban élsz, ne akarj elválni. De ha még előtte vagy, és úgy érzed, ellene tudsz állni a szexuális kísértéseknek, akkor próbáld meg!
27. Természetesen ha mégis házasodtok, az nem bűn. Csak figyelmeztetek benneteket előre, hogy sok szenvedés vár ránk, amit csak tetéz, ha az embernek közben a családja miatt is aggódnia kell.

29-31. (..... HIÁNYZIK.....)

32. Higgyétek el, szeretném, ha nem kellene semmiért feleslegesen is aggódnotok azokon kívül, ami úgyis elkerülhetetlen. Ebből a szempontból előnyösebbnek tűnik, ha nem házasodtok meg. Mert amíg egyedülálló az ember, addig 100%-ban tud Isten szolgálatára koncentrálni.
33. Aki viszont családot alapít, annak már arra is gondot kell viselnie, és az élete megosztott lesz. Ami természetesen nem rossz úgy általában, csak talán most és a ti számotokra nem a legideálisabb.
34. A házasság és a család sokat kivesz belőletek, amit most Isten szolgálatába kellene állítanotok.

35. Még egyszer megismétlem: semmiképpen nem akarok korlátozni benneteket, inkább tapasztalatként és segítő tanácsként írom ezeket, aztán döntenek józan belátásotok szerint.
36. Ha nem tudjátok magatokat megtartóztatni, akkor mindenképpen keressetek magatoknak házastársat!
37. Ha azonban úgy érzitek, hogy le tudjátok győzni vágyaitokat, akkor inkább szolgáljátok Krisztust életetek minden pillanatával!
38. Az is helyes tehát, ha házasodtok, és az is, ha Krisztusért nem teszitek, Isten egyikre sem kényszerít benneteket, döntenek szabadon, de felelősen!
39. A válás tehát nincs megengedve, ha egy keresztény megözyegyül, akkor legfeljebb keresztényhez mehet hozzá újra,
40. bár az én véleményem szerint jobb, ha egyedül marad. Hiszem, hogy ez több is, mint pusztán emberi vélemény.

NYOLCADIK FEJEZET

1. Szeretnék írni nektek az étkezési törvényekről is, mert úgy látom, ezzel még mindig sok problémátok van. Induljunk ki abból, hogy ti már úgyis mindennel kapcsolatban kialakítottátok a véleményeteket.
2. Pedig lehet, hogy nem volt elegendő ismeretek és bölcsességetek a véleményalkotáshoz, és így szükségszerűen hibás végeredményre jutottatok.
3. De nem kell mindenféle titkos tudás után szomjaznotok, amit az annyira divatos okkult és gnosztikus tanítók hirdetnek, mert ha Istent kérdezitek és keresitek, akkor mindenre meg fogjátok kapni az Istentől való helyes válaszokat. Mással vagy ennél kevesebbrel soha ne is érijétek be!
4. Nos, akkor tehát a bálványáldozati húsevással kapcsolatosan: először is, nincsenek mindenféle istenek a világon, csak egy Isten van, akit ti is ismertek Jézus Krisztus által.
5. Mert rajta kívül minden más vagy üres bálvány, vagy valóságos démoni hatalom. Ha az első, akkor hatástalan, ha a második, akkor pedig tűnjön bármilyen erősnek is, Isten hatalma alá van rekesztve és le van győzve.
6. Nekünk tehát egyetlen Urunk van, az élő Isten, és egyedül rá kell tekintettel lennünk, egyedül őt kell félnünk és egyedül neki kell engedelmeskednünk.
7. Ezzel a szabadsággal azonban még nem mindenki tud helyesen élni. Sokan vannak olyanok, akik még éretlenek a keresztény hitükben, és Istent ki akarják "egészíteni" mindenféle ceremóniával, szokással vagy szabállyal. És ha olyan húst kapnak, amit előtte egy hamis vallás nevében megáldottak, azt nem tudják megenni, mintha annak az üres és hiábavaló szertartásnak bármiféle hatása is lehetne rájuk nézve. Persze hogy nem lehet! De mivel még kiskorúak, nem hiszik ezt el.
8. Pedig nem az ételtől függ az Istennel való kapcsolatunk! Egyszerűen az Istennel való közösségünk soha nem a külsőségektől függ, hanem mindig a szívünktől függ!
9. Ha tehát valaki megtart egy olyan törvényt, ami nem üdvösségkérdés és nem bűn-kérdés, és neki így könnyebb vagy jobb, akkor tegye, senki ne ítélje el érte. Ha viszont valaki nem tartja be az ilyen szabályokat, azokat se ítélje el senki! A szabadságokkal mindig építsétek egymást, soha ne kötözzétek!
10. És ha egy ilyen külsőség valakit eltántoríthat Krisztustól vagy megkeseríthet, mert ennyire erőtlenné még a lelke, akkor légy rá tekintettel, és tedd meg azt is, amit nem lenne kötelességed,
11. hogy meg ne botránkoztass valakit, s ezzel akadály ne légy Isten benne végzett munkájának.
12. Ne tegyük hiábavalóvá Krisztus halálát valaki számára a saját kicsinyes szokásaink miatt - mert ha Ő "kibírta" a kereszthalált" azért, hogy embertársunk megmeneküljön, akkor nekünk ahhoz képest semmi nem kerül önként korlátozni a szabadságunkat - ha ez valóban használ a másoknak.

13. Ha tehát bárkit visszavetne a hitében, ha én nem tartok meg egy olyan - egyébként felesleges - szokást, mint a bálványáldozati hústól való tartózkodás, akkor inkább húst sem eszek! Értitek? Nem lehet összehasonlítani egy kis kényelmetlenséget a saját életünkben egy másik ember örök életének a súlyával!

KILENCEDIK FEJEZET

1. Remélem, ezek után nem gondoljátok, hogy egy nagyon korlátozott életet élek! Láttam az Urat! Elhívott apostolnak! Ráadásul a megtérésedet is nekem köszönhetitek!
2. Ti vagytok apostoli munkám gyümölcse és bizonyítéka.
3. Rátok hivatkozom, ha bárki kérdőre vonja szolgálatom hitelességét.
4. Miért is akarnálak bármiben is korlátozni benneteket? Hisz nekem is szabadságom van arra, hogy azt igyak vagy egyek, amit csak szeretnék, és már rég nem tartom a régi zsidó étkezési szokásokat.
5. Házasodhatunk Isten szolgálóiként is, mert szabadok vagyunk rá, nem kell emiatt cölibátust vállalnunk! Nézzétek Pétert vagy az Úr Jézus testvéreit, ők is így élnek és szolgálnak!
6. Sőt, még az sincsen előírva, hogy apostolként dolgozhatunk-e vagy sem. Nekünk Barnabással így úgy jó, ha dolgoznunk kell a megélhetésünkért, pedig elvárhatnánk, hogy ti gondoskodjatok rólunk.
7. Mindenkinek joga van az illetményére, mint a katonának a zsoldjára. Senki nem veti meg azért, ha kéri. Ugyanígy senki nem veti meg a szőlőművest, ha enni is szeretne a saját terméséből. Sem a pásztort, aki inna a saját juhainak tejéből.
8. És ez nem csak természetes emberi elvárás, hanem még a mózesi törvényekben is ugyanez van leírva:
9. Ha dolgoztatod az ökrödöt, adj neki enni is. Így korrekt.
10. Ha ez nem így lenne, ha nem lenne jogunk várni a fizetséget, akkor senki nem dolgozna!
11. És ha mi teljes időnket arra szánjuk, hogy ti lelkiileg növekedjétek, akkor nem lenne jogunk várni azt, hogy ti anyagi téren gondoskodjatok rólunk, hogy mi ezt tehesük?
12. Ha az élet minden területén így működik ez, akkor mi miért szűgyellnénk? Ennek ellenére úgy döntöttünk, hogy nem tesszük, mert még az ilyen elvárások sem köteleznek bennünket semmire.
13. Emlékezzetek, hogy az ószövetségi rendtartás szerint a lévíták nem kaptak örökséget Kánaán földjéből, és nem is dolgozhattak, mert Isten szolgálatában álltak. Éppen ezért a többieknek kellett eltartaniuk őket. Ez volt a régi törvény.
14. Ez a minimum az újszövetségben is! Mert méltó a munkás a maga bérére, és ha valaki Isten szolgálatával tölti a munkaidejét, amiből ti profitáltok, akkor nektek kötelelességetek róla egzisztenciálisan gondoskodni.
15. Én azonban ennyit sem kértem tőletek. Nem is azért írtam most ezeket nektek, hogy holnaptól ezen változtatni kívánnék, hanem hogy megtanuljátok belőle, mi a felelősség, a kötelesség és a szabadság.
16. Én ugyanis nem azért hirdetem az evangéliumot, mert ezért fizetnek, hanem mert ez a szenvedély éget! Bele is halnék, ha nem tehetném.
17. Ha ingyen teszem, a jogos elvárásokról is lemondva, Isten fog gondoskodni rólam és megjutalmazni. Ha pedig elfogadnám érte a fizetséget, akkor sem tennék rosszat, hanem Isten országának alkalmazottjaként dolgoznék főállásban. Ez így ugyanolyan kedves Isten szemében!
18. Mi nekem a hasznom akkor ebből a nagy "ingyenességből"? Hogy példát mutassak nektek önkéntességből, szenvedélyességből és áldozatvállalásból. Hogy megmutassam a Krisztusban kapott szabadság erejét!
19. Látjátok, még erre is szabadságom van, még a megélhetésnek sem vagyok a fogja, mégis más szempontból magamat mindannyiótok önkéntes szolgájává teszem, hogy ezzel minél többeket közületek megnyerjek Krisztusnak.

20. Ha zsidók felé szolgállok, akkor betartom a szokásaikat, pedig engem már Krisztusban nem köteleznének.
21. Ha pogányok felé szolgállok, akkor úgy viselkedek, hogy ők is elfogadhassanak, pedig nem mindenben értek egyet velük.
22. Ha gyengének vagy kiszolgáltatottnak kell lenni, akkor vállalom a gyengeséget és kiszolgáltatottságot is, mert mindenhova kész vagyok elmenni és mindent kész vagyok megtenni azért,
23. hogy az embereket Krisztusnak megnyerjem az evangélium által. Mert nekem csak ez számít, és semmi nem olyan nagy ár, amit ne fizetnék meg mások üdvössége segítéséért.
24. Az élet olyan, mint a versenypálya: a győzelemért kell küzdenünk minden egyes pillanatában!
25. Nézzétek meg a profi sportolókat: a győzelemért óriási áldozatokat hoznak, keményen edzenek és küzdenek. És teszik mindezt egy aranyéremért, amit a nyakukba akasztanak. Mi azonban nem érmekért küzdünk, hanem emberi sorsokért!
26. Én tehát ugyanolyan keményen edzek és küzdök, mint a profi sportolók: nem fogok egyetlen ütést sem elhibázni, egyetlen gólhelyzetet sem kihagyni, egyetlen mérkőzést sem elveszíteni,
27. és ezért mindent kész vagyok feladni és feláldozni! Mert a szavaim csak addig lesznek hitelesek, míg az életem is mögötte van!

TIZEDIK FEJEZET

1. Emlékezzetek őseinkre: hogy vezette Isten atyáinkat felhővel és tűzszóval a pusztában, hogy nyitotta meg előttük a Vörös-tengert,
2. és hogy lett ez mindnyájuk keresztségévé és Istenhez való tartozásuk szimbólumává!
3. Mindannyian ugyanabból a forrásból táplálkoztak,
4. ugyanabból a vízből ittak, és ugyanazoknak a csodáknak voltak részesei. Emlékezzetek a kősziklára, amelyre Mózes rácsapott, és víz fakadt belőle, amely egész Izráelnek a szomját oltotta. Ez a kőszikla számunkra Jézus Krisztus!
5. De hiába mindez, a sok nagy istenélmény, ha nem formálja át a gondolkodásunkat és a szívünket, és nem tesz engedelmessé bennünket! E nélkül ugyanúgy elveszünk mi is, mint ahogy atyáink elhullottak a pusztában.
6. Mindez tanulság a számunkra, hogy akik részesei lettünk Isten szabadításának és láttuk csodáit, meg ne tagadjuk őt a bűneinkhez való ragaszkodásunkkal.
7. Ne legyetek elvtelenek és erkölcstelenek, akik úgy dolgozzák fel a problémáikat, hogy csak esznek, alkoholba vagy a szexuális élvezetekbe menekülnek előlük.
8. Emlékezzetek, amikor Izráel népe az orgiát választotta az Istenhez való hűség helyett, és 23.000 ember halt bele ebbe a választásba egyetlen éjszaka alatt! Isten kegyelmével nem lehet visszaélni!
9. Krisztus kegyelmével se éljete vissza, mint amikor atyáink csak nyavalogtak meg lázadoztak Isten ellen, csak mert nem értek azonnal a Kánaánba, és Istennek mérges kígyókkal kellett megfegyelmeznie ezt a hálátlan népet.
10. Vagy emlékezzetek azokra, akik fellázkodtak Isten népének vezetői ellen, és Isten pusztító angyalt küldött a fegyelmezésükre.
11. Mindezek legyenek intő példák számunkra, akik az utolsó időkben élünk.
12. Ha tehát most rendben van az életed, azért legyél hálás, de ne gondold, hogy lazíthatsz, és már nem kell állandóan bevetésre készen állnod, mert az ilyen hamis biztonságérzet könnyen csapdává válhat a számodra!
13. Olyan próba vagy kísértés amúgy sem ér titeket, amit eleve lehetetlen lenne győztesen megharcolni - hiszen Isten nem azt akarja, hogy elveszete! Higgyétek el, ha jönnek is nehézségek, amíg Istenhez hűségesek vagytok, mindegyikből győztesen fogtok kikerülni!
14. Ezért kérlek benneteket, kerüljete el minden csapdát, ami Istentől eltávolítana benneteket!
15. Azért beszélek veletek ilyen nyíltan, mert felnőt embereknél tartalak benneteket.

16. Hiszen az úrvacsorai bor nem a Krisztussal való közösségünk jelképe? Vagy a kenyér nem azt szimbolizálja, hogy Krisztushoz tartozunk, akinek a teste értünk tört meg?
17. Mert ha ez így van, akkor emlékezzetek arra is, hogy ugyanahhoz a Krisztushoz tartozunk, tehát ugyanannak a testnek vagyunk tagjai.
18. Nézzétek meg Izráelt: a közös szertartásokban való részvétel az egységük alapja és kifejezése.
19. Miért mondom mindezt?
20. Hogy ismerjétek végre fel: ha bármilyen istentelen vagy pogány szertartásban részt vesztek, akkor a démonoknak mutattok be áldozatot, velük köttök szövetséget. Ez pedig bűn!
21. Nem ülhetek egyszerre két asztalnál: Istenénél és a démonokénál!
22. Vagy azt szeretnétek, ha mindezt Isten bizonyítaná be úgy, hogy lesújt rátok haragjával, hogy végre észhez térjétek?!
23. Mondtam nektek korábban: elvileg mindent megtehettek - gyakorlatilag azonban nem mindent érdemes megtennetek. Mert van, amibe belebuktok! Vannak dolgok, amik nem esnek a bűn kategóriájába, de nem is épültök belőlük.
24. Legyen segítségül a döntéseitekben az az alapelv, hogy csak olyan dolgot tegyél meg mindabból, amire szabadságod van, ami nem csak neked jó, hanem ami által más is gazdagodik és épül.
25. Ha olyan piacra jártok vásárolni, ahol bálványáldozati húst árulnak, akkor ezt kalkuláljátok bele a saját döntéseitekbe, és ne lihegjétek túl,
26. hiszen csak hús, matéria, amit megesztek. A bűn nem a tányérotokat veszélyezteti, hanem a szíveteket!
27. Ha meghív benneteket valaki, és elétek tesz olyan ételt, amit más körülmények között nem ennétek meg, mert például a zsidó étkezési szokások és törvények tiltják, és amúgy szívesen megennétek, akkor tegyétek. Ne olyan dolgokért gyötörjétek a lelkiismereteket, amiért teljesen felesleges!
28. Ha pedig olyan emberrel vagytok, aki maga nem enne meg a bálványáldozati húst, és megbotránkozna benneteket, ha ti meg nyugodt szívvel megennétek, akkor rá való tekintettel ti se egyétek meg. Ki fogjátok bírni! De nem ér meg egy kapcsolatot egy tányér étellel!
29. Ha tehát valakire tekintettel kell lennetek, az legyen mindig a másik ember. Szabadságotokat mindig állítsátok a másik ember szolgálatába,
30. mert hogyan is tudnék én jókedvűen és hálásan bármit is csinálni, ha a másik miattam kesereg ne vagy mérgelődne.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

1. Vegyetek tehát példát rólam, és kövessétek Krisztust ti is úgy, ahogyan én!
2. Azért szeretnék megdicsérni benneteket, hogy az apostoli tanítást komolyan vettétek, és az újszövetségi gyülekezeti modellt jól át tudátok venni.
3. Szeretnék azonban néhány dolgot részletesebben is elmondani nektek a gyülekezeti étellel kapcsolatban, amik részletkérdések ugyan, de fontosak lehetnek.

Szeretném, ha nem felejtétek el, hogy Isten országában rendnek kell lennie. A teremtési rend szerint pedig a férfi felett Krisztus tekintélye áll, a családban pedig a férfi a tekintély forrása.

4. Ennek a rendnek azonban ki is kell fejeződnie a külsőségekben is. Tehát ha egy férfi a gyülekezetben sapkában vagy bármi mással a fején imádkozna vagy szolgálna, azzal a tiszteletlenségét fejezné ki.
5. A nők viszont ne akarjanak kihívó ruhában nyilvánosan imádkozni vagy szolgálni, nehogy a külsőségei elvonják a gyülekezet figyelmét Istentől.
6. Ha tehát a nők szolgálni szeretnének, öltözködjének úgy, ahogy Krisztushoz, a férjeikhez és a gyülekezetéhez illik, mert az istentisztelet nem a divatbemutató kifutója!

7. A férfi kinézetével és viselkedésével Istent jeleníti meg, de a nő szépsége és bája a férjére tartozik, és nem a nyilvánosságra!

8-9. Mert nekünk férfiaknak nem a női szépség után kell szaladnunk, hanem a nőknek kell alárendelniük magukat a férjeiknek.

10. Ezért tehát a hölgyek úgy öltözködjenek és úgy viselkedjenek, hogy azzal ne borítsák fel az Isten által megalkotott jó rendet sem a gyülekezetben, sem a szellemvilágban!
11. Ez nem jelenti azt, hogy a nemeknek versengeniük kellene egymással - ez sem méltó Krisztushoz!
12. Mi nem egymás riválisai vagyunk, hanem egymás kiegészítői és beteljesítői!
13. Legyetek őszinték magatokhoz: ha egy nő miniszoknyában, mély dekoltázzsal imádkozna vagy énekelne a gyülekezetben, mire figyelnétek, a testére vagy a szolgálatára?
14. Olyan világban élünk, ahol összekeverednek a nemi identitások. A férfiak nőiesen néznek ki és viselkednek, a nők meg férfiasan. Ez székelye a gyülekezetnek!
15. A nő legyen nőies, a férfi pedig férfias!
16. Ha pedig ez valakinek nem tetszik, akkor keressen magának olyan helyet, ahol ezt jó néven veszik, mert Isten gyülekezeteiben ez nem szokás.
17. A következő téma megint eléggé problémás, ebben most megint intennem kell benneteket.
18. Azt már hallottam, hogy szakadások és klikkesedések vannak közöttetek a gyülekezetben, ezt még bizonyos szempontból meg is érteném,
19. hiszen valóban vannak olyan szakadások és konfliktusok, amelyeket nem is szabad kikerülni, mert így legalább kiderül, milyen motivációk vannak a tetteitek mögött.
20. De ilyen rendezetlen, klikkesedett gyülekezetben úrvacsorázni már nem igazán lehet Isten dicsőségére!
21. Hogy gondoljátok, hogy az úrvacsorára mindenki hozza a maga kenyerét meg a maga borát, aztán mintha csak az asztal lenne közös, és egyébként semmi közötök nem lenne egymáshoz, elkezdtek egy helyen, külön-külön falatozni!
22. Testvéreim, ha csak jól akartok lakni, azt otthon tegyétek, ne a gyülekezeti közösségben! Az úrvacsora nem arra való, hogy mindenki falatozzon a saját zsebéből! Mit gondoltok, szó nélkül fogom ezt hagyni?
23. Hát ide figyeljétek: az úrvacsora egy olyan rendtartás, amelyet nekem személyesen az Úr Jézus jelentett ki. Annak az utolsó vacsorának az emlékünnepe, amelyen elárulta őt Júdás.
24. Fogta Jézus a kenyeret, megtörte és megáldotta, majd ezt mondta: "Az én testem pontosan így fog megtörni értetek! Amikor megtöritek a kenyeret a testvéri közösségben, akkor erre emlékezzetek!"
25. Azután fogta a boros kupát, és ezt mondta: "Ez a bor vörös, mint a vérem, amely értetek fog hullani. Amikor felemelitek poharatokat, emeljétek annak az új szövetségnek a tiszteletére, amelyért én az életemet adom!"
26. És amikor összegyűltök, hogy együtt ünnepeljétek üdvösségetek napját, akkor a kenyér és a bor hirdesse a megváltás evangéliumát mindenki számára!
27. De azt senki ne akarja megünnepelni, ami vele még nem történt meg! Tehát vigyázzatok, mert ez az ünneplés átkot hoz arra, aki a bűneihez ragaszkodva csak üres szertartásként fogja fel! Az ilyen ember Krisztus ellen is, és a gyülekezet ellen is vétkezik!
28. Legyen tehát az ünneplés őszinte és hiteles. Aki bánja a bűnét, és aki akar változni, egyen a kenyérből és igyon a borból, mert annak ez Krisztus kegyelmének különös megnyilvánulása lesz.
29. Ha viszont valaki a bűneihez ragaszkodva vesz részt az úrvacsorán, és esze ágában sincs megtérni, akkor ezzel ítéletet és átkokat szabadít a saját életére!
30. Nagyon komolyan figyelmeztetlek benneteket: pontosan ezért van nagyon sok beteg a gyülekezet tagjai között, és ezért halnak meg sokan! Ne akarjátok Istent becsapni, mert úgysem lehet!

31. Persze tudom, ha csak magunk előtt kellene felelnünk az életünkért, akkor nem aggódnánk, hiszen mindenki tud kibúvót keresni saját maga számára, ha szorul a hurok.
32. De bennünket Isten ítél, és ennek egyik eszköze az úrvacsora. A helyreállítás és az életrendezés lehetősége van belerejtve! Ne hagyjátok kihasználatlanul, de ne is éljetez vissza vele!
33. Éppen ezért az úrvacsora lényege legyen a közösségetek, az egységetek, az összetartozásokatok kifejezése.
34. Minden másról ezzel kapcsolatban majd személyesen folytatjuk, ha megérkeztem hozzátok.

TIZENKETTEDIK FEJEZET

1. Térjünk át a lelki ajándékokra.
2. Emlékezzetek, megtérésetek előtt az a vágy hajszolt benneteket mindenféle hamis kultuszokba, hogy átéljetez valami természetfelettit, és hogy találkozzatok Isten mennyei erejével.
3. De eljutottatok végül Krisztushoz, és szeretném, ha tudnátok, már ez önmagában Isten természetfeletti munkájának a gyümölcse, mert a Szentlélek ajándéka nélkül az üdvösséget sem tudnánk megérteni és elfogadni.
4. A Szentlélek ajándékai pedig nagyon sokfélék lehetnek - de nem az számít, hogy miben nyilvánulnak meg, hanem hogy mögöttük maga Isten áll az ő Lelke által.
5. Különbségek vannak a szolgálati területek között is, de mindegyik ugyanahhoz a Krisztushoz vezet.
6. És lehetnek különbségek Isten megnyilvánulásai között is, de mindegyik ugyanarra az Istenre mutat.
7. Bármit is tesz a Szentlélek, mindent azért tesz és úgy tesz, hogy az Istent dicsőítse és az embereknek a hasznára és épülésére váljon.
8. Van, aki a bölcsesség ajándékát kapta a Szentlélektől, míg más természetfeletti igeismeretet kapott.
9. Van, aki hitet, más a gyógyítás és szabadítás ajándékát kapta.
10. Van, akin keresztül természetfeletti megnyilvánulások történnek, van, aki prófétál, van, aki a szellemi dimenziókba lát be és az emberek, események mögötti szellemi erőket ismeri fel, más a nyelveken való imádkozást vagy annak a magyarázását kapta ajándékkul a Szentlélektől.
11. Az ajándékokat a gyülekezetben mindig a Szentlélek osztja szét, még hozzá egy jól átgondolt, mennyei terv szerint, hogy a tagok egymást kiegészítve ezen a téren is egy teljes, egész és jól működő testbe épüljenek fel.
12. Krisztus Teste, a gyülekezet, ugyanúgy épül fel, mint az emberi test: a különféle testrészek egy szervesen összekapcsolódnak, és együtt egy ép és jól funkcionáló testet alkotnak.
13. A Szentlélek így egyesít bennünket Krisztus testében, akármilyen származásúak is vagyunk, akármilyen a bőrszínünk, a kultúránk vagy a szokásaink.
14. A különbözőség nem akadály! Gondoljatok arra, hogy az emberi test sem csak egyféle testrészből áll.
15. Képzeltetek el egy olyan testet, amelynek a testrészei elkezdenek veszekedni meg rivalizálni, és a láb azt mondaná a kéznek, hogy mivel te másmilyen vagy, mint én, nincs is szükség rád a testben.
16. Vagy ha a fül kitalálná, hogy mivel ő nem szem, nincs is helye a testben. Mit szóltok hozzá: igazuk lenne?
17. Ha az egész testünk szemből állna, hogyan hallanánk? Ha csak füleink lennének, hogyan szagolnánk?
18. A gyülekezetet is Isten rendezte el úgy, hogy a benne lévő tagok egymást kiegészítve egy működő testté épüljenek fel.
19. De a testrészek csak akkor érnek valamit, ha összekapcsolódnak egymással, mert sok egymásra dobált testrész még nem fog egy működő testet alkotni! Ahhoz szervesen össze

kell kapcsolódniuk, Is mindegyiknek a maga helyén, a maga funkciója szerint működnie is kell. Értitek?

20. Így lehet sokféle és nagyszámú testrész, ha összeállnak egy testben, és mindegyik a helyére kerül, akkor egyik sem lesz felesleges és egyiknek sem kell a másakra hasonlítani.
21. Egyik testrész sem mondhatja a másiknak, hogy mert nem olyan vagy, mint én, nincs is rád szükségünk.
22. Ellenkezőleg: mindegyikre pótolhatatlanul szükség van! Sőt, vannak olyan testrészek, amelyek egyáltalán nem is tűnnek jelentősnek vagy nincsenek szem előtt,
23. s talán egyesek ezeket a testrészeket még szégyellnék is. De ha a saját testünkre nézünk, akkor nem úgy van, hogy mi is azokat tartjuk a legtöbbre, amelyet egyáltalán nem szoktunk mutogatni? (Remélem értitek, mire gondolok.)
24. Vannak szem előtt lévő, díszes részei a testnek, és vannak rejtettek, amelyeket nagyobb becsben tartunk. Ez így helyes. Mindegyiket a maga funkciójának megfelelően kell kezelünk. Isten rendtartása látszik abban is, ahogy harmóniát és egyenlőséget teremt a testrészek között,
25. nehogy a testrészek egymás ellen forduljanak, és ezzel a test egészét a pusztulásba taszítsák. A mi testünk is, a gyülekezet is akkor működik jól, ha a testrészei kiegészítik és támogatják egymást a működésükben.
26. És ha az egyik testrészünk megbetegszik, akkor nyilván az egész testünk korlátok közé kerül - gondoljatok arra, hogy ha eltörjük a lábunkat, akkor a testünk többi része is ágyhoz lesz kötve, nem csak az, amelyik megsérült. Logikus nem? Hiszen összetartoznak a részeink. Ha pedig az egyik testrész dicsőséget szerez a testnek, akkor a többi testrész is a dobogóra áll. Amilyen magától értetődő ez, ha a saját testünk működésére gondolunk, ugyanennyire kellene magától értetődőnek lenni a gyülekezetben is.
27. Mert ti Krisztus Testét építitek fel, mint egymáshoz kapcsolódó testrészek.
28. Vannak különösen fontos részei Krisztus Testének: apostolok, próféták és tanítók. Ezek vezetői ajándékok. De vannak olyan tagjai a gyülekezetnek, akik Isten természetfeletti erejét kapják szolgálatuk jeleként, mások a Szentlélektől természetfeletti ajándékot kapnak a gyógyításra és szabadításra, a gyámolításra, a gyülekezet kormányzására vagy a nyelveken való imádságra.
29. De mindenki apostol a gyülekezetben? Vagy mindenki próféta? Mindenki tanító? Mindenki ugyanolyan jeleket tesz?
30. Mindenki gyógyít vagy mindenki nyelveken imádkozik? Dehogyan! Hisz az előbb már látható, nem egyféle tag van a mi testünkben sem, ugyanígy a Krisztuséban sem.
31. Persze ti is kérhettek ajándékokat, amelyek közül mindegyik hasznos Isten országában, de vannak különösen értékesek és hatékonyak. Sőt, ha a legnagyobb, legértékesebb és leghatékonyabb ajándékra vagytok kíváncsiak, azt is elárulom melyik az: a szeretet.

TIZENHARMADIK FEJEZET

1. Beszélhetek bármilyen ékesszólóan vagy meghatóan, ha a szeretet hiányzik a szavaim mögül, akkor hiteltelen és üres lesz minden szép szó, amit kiejtek a számon.
2. Prófétálhatok, beleláthatok bárkinek a fejébe vagy szívébe, lehetek az igazság bajnoka és a bölcsesség példaképe, lehetek akár megelevenedett hithős, akit mindenki csodál, de szeretet nélkül mindezek nem fognak építeni, inkább csak bajt okoznak.
3. És ha szétozom minden pénzemet a szegények között, de erre nem az önzetlen és valóságos szeretet indít, hanem bármi más, lehet, hogy az emberek csodálatát kivívhatom, de Istennek nem fog tetszeni.
4. Tudjátok milyen az az ember, akiben az isteni szeretet ajándéka van? Türelmes, jószívű, aki nem irigykedik mások sikereire, hanem őszintén tud örülni neki, és ha neki megy jól a sora, akkor nem bízza el magát és nem él vissza vele.

5. Az ilyen ember ügyel arra, hogy ne bántsa meg a környezetében élőket, sem tudatosan, sem figyelmetlenségből. Nem a maga érdekeit tartja szem előtt, és kifejezetten önzetlen. Nem fog azonnal haragra gerjedni, akkor sem, ha oka is lenne rá, és nem emlegeti mások bűneit vagy hibáit, hanem a jó dolgokat tartja nyilván mindenki életében.
6. Nem társul be a hazugságba és becstelenségbe, hanem kompromisszumok nélkül ragaszkodik az igazsághoz.
7. Mások bűneit elfedezi, és minden körülmények között pozitívan gondolkodik, hittel, hűséggel, reménységgel és türelemmel viszonyul mindenhez, ami éri.
8. A szeretet örökkévaló ajándék, amely túlmutat a földi életünkön. A prófétálás, a nyelveken szólás, a bölcsesség erre a földi életre adott lelki ajándékok. Ezek mind elmúlnak, amikor célba érkezünk.
9. Mert ezek csak töredékei annak a teljességnek, amit az Istennel való közösségben átélhetünk majd.
10. Amikor célba érkezünk Istenben, akkor majd megértitek, miről beszélek.
11. Mert gyermekkorban az ember gyerekesen viselkedik. Mindent egy gyermek szemszögéből lát, nem is tud másképp tenni, hiszen gyermek. De ez idővel megváltozik, és amikor felnőtté válunk, már mindent teljesen másképpen látunk, mint a gyermekek.
12. Olyan ez, mintha most csak a körvonalait látnánk mindannak, ami a szemünk előtt van, de amikor Isten majd felkapcsolja a villanyt, akkor mindent úgy látunk, ahogyan az valóban kinéz.
13. Addig pedig, ebben az életben legyen életünk alapja a hit, a remény és a szeretet. Persze a szeretettel az élen!

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

1. Törekedjetez tehát arra, hogy mindent a szereteten keresztül éljetez meg, és kérjetez egyre hasznosabb és hatékonyabb ajándékokat a Szentlélektől. Kérjetez tőle prófétai ajándékot.
2. Mert aki nyelveken szól, az egyszemélyes ajándékot nyert Istentől, amit igazából csak ő maga élvez, mivel Istenen kívül más úgysem érti.
3. De ha valaki prófétál, az emberek felé szolgál, bátorít és vigasztal, és a benne működő ajándék másoknak is hasznára és épülésére van.
4. A nyelveken imádkozó csak önmagát építi, a próféta viszont az egész gyülekezet felé szolgál.
5. Persze nagyszerű lenne, ha mindannyian imádkoznátok nyelveken, mert akkor legalább erős imaéletetek lenne, de az még jobb lenne, ha mindannyian prófétálnátok, mert akkor rengeteg embert tudnátok elérni Isten Igéjével! Persze van nyelveken való prófétálás is, de ezt mindig kiegészíti a magyarázat ajándéka is. Ez a prófétálás természetfeletti módja.
6. De mivel tudom, hogy ez a nyelveken szólás számotokra komoly problémát jelent, kicsit még szeretnék írni róla. Próbáljátok meg elképzelni, hogy elmegetek hozzátok, és ahelyett, hogy tanítanálak, bátorítanálak vagy intenélek benneteket, csak számotokra érthetetlen nyelven imádkoznák köztetek. Mennyi hasznotok lenne belőle? Szerintem nem sok.
7. Ha nem játszol egy hangszeren, akkor az mire való?
8. Vagy ha csak nyekereg, hamisan szól, akkor ki fog figyelni rá?
9. Ehhez hasonló a nyelveken szólás is: mivel a legtöbben nem értik, nem is fognak épülni belőle. Csak öncélú hadoválássá silányul, amit Isten egészen más céllal adott nekünk.
10. Ha csak az emberi nyelveken imádkoznátok, akkor sem lenne sok esélye annak, hogy valaki megérti,
11. tehát még azt sem értjük, ha valaki egy ismert nyelven imádkozik körülöttünk, és nem tolmácsolják. És ha nem értem, mit mond egy külföldi, akkor nem is fogom őt megismerni, és a közösségem vele is csak látszólagos és felszínes marad.
12. Tudom, hogy nektez nagyon tetszenek a látványos lelki ajándékok, de jó lenne, ha néha gondolkodnátok is.

13. Ezért a gyülekezetben csak akkor szóljon valaki nyelveken, ha prófétál, mert akkor Isten gondoskodni fog magyarázóról is.
14. A nyelveken való imádságot meg nem muszáj hangosan csinálni, hiszen én úgyis Istennek mondom, más meg úgysem érti, akkor meg minek zajongok, csak zavarok másokat.
15. Na még egyszer, nehogy félreértsétek: amikor imádkozol vagy amikor énekelsz az Úrnak, akkor azt szellemben teszed, vagyis Istennek mondd, aki szellemi lény, nem a gyülekezet első sorában ül fizikai valóságában. Így van? Tehát akkor is hallja, ha csak magadban mondd, nem kell azt fizikailag is kiejtened a szádon.
16. Ha nyelveken teszed ezt, amit nem ismernek a gyülekezetben lévők, akkor pedig főleg nincs értelme ezt hangosan csinálni, mert Isten ígyis-úgyis érti, más viszont ígyse-úgyse fogja, és inkább csak zavarni fogod őt.
17. És lehet, hogy te nagyszerű dolgokat mondasz Istennek, de ha ezt ismeretlen nyelven csinálod, akkor abból rajtad kívül senki nem fog épülni. Márpedig akkor csináld magadban, mert a gyülekezeti közösségben nem öncélúan veszünk részt!
18. Azt hiszem, én mindannyiótoknál többet szoktam nyelveken imádkozni,
19. de amikor másokkal együtt vagyok, akkor inkább szólok egyetlen szót hangosan, amit mindenki más is megért, mint tízezret, amiből senki nem épül. Értsétek meg: a nyelveken való imádkozás nagyszerű dolog, de nem a közösségbe való! Éljetek vele Isten rendtartása szerint, mert különben az egészet lealacsonyítjátok a céltalan lelki villongás szintjére.
20. Ne legyetek ennyire gyerekesek!
21. Emlékezzetek a régi próféciákra: "Ismeretlen nyelveken fogok szólni népemhez, és meg fogják érteni."
22. De ez már nem a nyelveken való imádkozásról szól, amellyel önmagunkat építjük, hanem arról nyelveken szólásról, amely természetfeletti jele Isten munkájának. Csakhogy ez nem a hívőknek szól, hanem azoknak, akik előtt Isten igazolni akarja a munkáját! Vagyis ha a nyelveken szólás jelként működik, akkor megint nem a gyülekezetben van a helye, hiszen ott hívők vannak. A hívőknek viszont már nem a nyelveken szólás jelére van szükségük, hanem a prófétai vezetésre és kinyilatkoztatásra.
23. Képzeljétek el, hogy együtt van az egész gyülekezet, és mindenki egyszerre elkezd ismeretlen nyelveken imádkozni, amit ráadásul talán még saját maguk sem értenek. Mit fog gondolni az, aki

először jön közétek? Őszintén! Nyilván azt, hogy itt mindenki őrült. Ráadásul teljesen jogosan, mert egy kívülálló szemében pont annak tűntök.

24. Viszont ha mindannyian prófétálnátok, Isten tekintélyével hirdetnétek az Igét, lelepleznétek a jövő dolgot és a bűnököt, bátorítanátok és vigasztalnátok, akkor egy hitetlen látogató is jól érezhetné magát közöttetek,
25. sőt, még meg is térhetne, mert Isten használhatna benneteket. Ez lenne igazán Isten dicsőségére, és pont így lenne mindenkinek egyértelmű, hogy Isten közöttetek van - nem akkor, ha ezt érthetetlen nyelven és extatikus módon őrjöngtök.
26. Nos, akkor zárjuk le ezt a témát: ha összejöttök a gyülekezetben, akkor hitvallásokkal, bizonyágtételekkel, tanításokkal, prófétai kijelentésekkel építsétek egymást.
27. Ha ismeretlen nyelveken prófétál valaki, csak akkor tegye, ha azt követi magyarázat is!
28. Ha pedig nincs magyarázó, akkor nyomatékosan mondom: csak magában tegye, hangosan ne!
29. A próféták ketten-hárman prófétáljanak, és azután legyen szavuk megítélve és számon is kérve, hogy kiderüljön, valóban Istentől való volt-e. Ezzel se éljete vissza, mert Isten keményen megbüntette a felelőtlen és hamis prófétákat!
30. Ha valaki kinyilatkoztatást kap Istentől, akkor engedjétek szóhoz jutni, el ne fojtsátok Isten munkáját!

31. Mert mindenki lehet Isten eszköze a gyülekezetben, Isten bárkit felhasználhat, akiben Szentlelke él, hogy szócsöve legyen, hogy másokat tanítson és bátorítson.
32. És ezek a kijelentések a gyülekezetben mindig harmóniában lesznek egymással,
33. mert Isten nem a káosz és a zűrzavarnak az Istene, hanem a békesség és rend Ura!

A gyülekezeti összejöveteleken pedig a nők nem kapnak vezetői szerepet,

34. hiszen a tekintélyi rendben a férfi alárendeltségében vannak.
35. Ha egy asszonynak problémája van a gyülekezetben bármivel is, akkor előbb otthon beszélje meg a férjével, mert ez a konfliktus-kezelés első helye. Ez is Isten teremtési rendjéből fakad.
36. Nehogy azt gondoljátok, drága hölgyeim, hogy nektek kell a gyülekezetben rendet tenni! Ez a férfiak dolga! Isten rendtartása ez.
37. Minden olyan ember, akiben valóban Isten Szentlelke munkálkodik, el fogja ismerni, hogy mindezek Isten igazságai a számotokra.
38. Ha valaki vitába szállna levellemmel, önmagát fogja leleplezni - ne engedjétek szolgálni a gyülekezetben.
39. Törekedjétek tehát a prófétálásra, de persze emiatt nem kell tiltani a nyelveken szólást,
40. csak biblikusan és egymás építésére éljétek vele - mint egyébként minden mással is!

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

1. Emlékeztetek benneteket testvéreim az evangélium igazságára, amelyet tőlem hallottatok.
2. Ez a hitünk alapja és záloga, és az üdvösségünk kulcsa – de csak akkor, ha az életeteket alá rendelitek ennek az evangéliumnak. Ha ez elmarad, akkor csak látszólag lettetek hívővé, valóságban azonban nem.
3. Az evangélium lényege pedig ez: Krisztus meghalt a bűneinkért, ahogyan a régi próféták megírták.
4. Eltemették, de harmadnapon feltámadt a halálból. Ezt is megtaláljuk az ószövetségi próféciaik között.
5. Megjelent Péternek majd a többi apostolnak is,
6. aztán több mint ötszáz testvérnek, akik közül számosan élnek is még, tehát ez könnyen leellenőrizhető.
7. Megjelent Jakabnak is, majd ismét valamennyi apostolnak,
8. és a végén, ráadásnak, nekem is.
9. Az apostolok közül én voltam a leghitványabb, mert én megtérésem előtt kegyetlenül üldöztem Krisztus népét,
10. de Isten kegyelme teljesen átformált, és ma már egy másik ember vagyok Krisztusban. Azóta többet tettem az evangélium terjedéséért, mint a többi apostol együttvéve – és ezt nem azért mondom, hogy dicsekedhessek, hanem hogy lássátok Isten kegyelmének nagyságát bennem!
11. De teljesen mindegy, hogy rajtam keresztül vagy rajtuk keresztül is halljátok az evangéliumot, mert ugyanazt az igazságot hirdetjük – a lényeg az, hogy elfogadjátok azt.
12. Az evangélium üzenetének a kulcsa pedig Krisztus feltámadása. Rengeteget beszéltünk nektek erről. Nem értem, hogy lehetséges, hogy mégis pont ebben kételkednek közöttetek sokan!
13. Hiszen ha nincs feltámadás, Krisztus sem támadhatott fel.
14. Ha viszont kivesszük az evangéliumból Krisztus feltámadását, teljesen üressé és értelmetlenné válik az egész. Ez pedig hiábavalóvá teszi a hiteteket is.
15. Sőt, mi mindannyian, akik ezt hirdetjük, hazugokká válunk, hiszen mi mindenütt arról teszünk bizonyosságot, hogy Krisztus feltámadt.

16. Értsétek meg: ha a halottak feltámadását tagadjátok, azzal Krisztus feltámadását is tagadjátok, ez viszont megöli az egész evangéliumot!
17. Ez pedig azt jelenti, hogy még mindig a bűneitekben vagytok, mert ha nincs váltságshalál és a halál legyőzése a feltámadás által, akkor nincs győzelem a bűn felett sem.
18. Ha így lenne, mindenki elkárhozna, azok is, akik Krisztusért áldozták az életüket!
19. És ha így lenne, és csak ebben az életben reménykedhetnénk, akkor minden embernél szármalmasabbakká válnánk.
20. De természetesen ez csak fikció, abból is a rosszabb fajta, ugyanis Krisztus kétség nélkül feltámadt a halálból! És az ő feltámadása megnyitotta az ajtót minden ember feltámadása előtt.
21. Hiszen a halál Ádám bukása miatt lett az emberi nem osztályrésze. És a halál legyőzése a feltámadás által Krisztus érdeme.
22. Ahogyan Ádám bukása az egész emberi nemre kihatással lett, úgy Krisztus váltságshalála is az egész emberi nemre kihatással van. Az előbbi mindenki bukását jelentette, míg az utóbbi mindenki megmenekülését jelenti!
23. És természetesen a feltámadás is Isten rendtartása szerint megy majd végbe: Krisztus után majd azok támadnak fel, akik hozzá tartoznak.
24. Aztán majd eljön az emberiség történelmének az utolsó felvonása, amikor Krisztus visszaadja az uralmat az Atyának.
25. Mert Krisztusnak kell legyőznie Isten minden ellenségét,
26. és utolsóként magát a halált is.
27. Ahogyan a zsoltárokból olvashatjuk: Isten mindent Krisztus hatalma alá adott – természetesen önmagán kívül,
28. és majd ha Krisztus elvégezte a rá bízott küldetést, visszaadja az uralmat az Atyának, hogy Isten legyen minden mindenkiben.
29. Hallom, hogy vannak nálatok olyanok, akik a halottak nevében merítkeznek be. Ekkora ostobaságot! Hogy ezt honnan vették, el se tudom képzelni! Főképp, ha nem is hisznek a halottak feltámadásában!

35. Kérdezhetitek: hogyan fognak feltámadni a halottak, milyen testben, hány évesek lesznek... Felesleges és ostoba kérdések ezek!

36-37. Gondoljatok a vetőmagra! Belevetitek a földbe, és kihajt belőle egy növény. Mennyire hasonlít a szárba szökkenő növény arra a magra, amelyet a földbe vetettél? Semennyire!

38. Ilyen a mi testünk is: mint a vetőmag. Ezen a földön elrothad, mint a mag a földben, és a mennyben majd valami teljesen más hajt ki belőle, ami nem is hasonlít az ittenire.
39. Minden test különbözik, már itt a földön is.
40. Ha az élővilágban körülöttünk ekkora a sokszínűség, el se tudjuk képzelni, milyen lehet a szellemi világ vagy a menny sokszínűsége!
41. Ha felnéztek az égre, nem láttok két egyforma csillagot. De hogy mi van egy-egy parányinak tűnő villódzó pont mögött a valóságban, talán el se tudjuk képzelni!
42. Látjátok, ehhez hasonló a test feltámadása is. A földi testünk elpusztul, mert pusztulásra ítélt anyagból van. A feltámadt test azonban soha nem pusztul el, mert teljesen más a természete.
43. A halál elrabolja a testünk szépségét és erejét – amikor azonban feltámadunk, dicsőséges és erőteljes mennyei testet kapunk.
44. Amit eltemetünk, az a fizikai testünk lesz, amit a feltámadáskor kapunk, az már egészen más lesz, nem földi, hanem természetfeletti. Nincs jobb szó rá: mennyei!
45. Meg van írva: „Az első Ádám a mennyeit földivé alacsonyította. A második Ádám, Krisztus, a földit mennyéivé emeli!”
46. De a sorrend ez: előbb Ádám, azután Krisztus.

47. Ádám a föld porából származott, Krisztus azonban a mennyből jött.
48. Ádám leszármazottjai Ádámmra hasonlítottak, és a földi dimenziót örökölték. Krisztus leszármazottjai, akik hit által benne újonnan születtek, már Krisztusra hasonlítanak, és a mennyei dimenziót öröklék.
49. És ha eddig Ádám természete volt ránk jellemző, ezután már Krisztus természetét ábrázolja ki az életünk.
50. Legyen tehát egyértelmű mindenki számára: test és vér nem örökölheti Isten országát! Hiszen ami pusztulásra van ítélve, annak nincs keresnivalója a mennyben!
51. De elárulok nektek egy nagy titkot: nem fogunk mindnyájan meghalni!
52. Mert lesz majd egy pillanat a világtörténelemben, amikor a Krisztus visszajövetelét jelző harsona hangja az egész világon felhangzik majd, és a halottak feltámadnak, az akkor élők pedig elragadtatnak a földről.
53. Mindannyiunkra a megdicsőülés vár Krisztusban,
54. és amikor ez majd megvalósul, akkor lesz betöltve az a régi prófécia is, hogy „teljessé lett Isten győzelme a halál felett!”
55. Vagy amit Hóseásnál olvashatunk: „Halál, hová lett győzelmed?! Hová lettek legyőzhetetlenek hitt fegyvereid?!”
56. A halál legyőzhetetlennek tartott fegyvere ugyanis a bűn, a bűn fegyverének a lövedéke pedig maga a törvény.
57. De Istennek hála, a mi Urunk Jézus Krisztus hatástalanította ezt a fegyvert mindörökre!
58. Ezért tehát drága testvéreim, ragaszkodjatok sziklaszilárdan az Úrhoz, végezzétek azt, amit ő rátok bízott, hiszen jól tudjátok, hogy ez soha nem lesz hiábavaló és eredménytelen!

TIZENHATODIK FEJEZET

1. A gyülekezetek anyagi támogatásával kapcsolatban tegyetek mindent úgy, ahogyan az a galáciai gyülekezeteknek is megírtam.
2. A vasárnapi istentiszteleteken tartsatok gyűjtéseket, ne akkor kelljen kapkodni, amikor majd ott leszek nálatok.
3. Amikor pedig megérkezek, az általatok kiválasztott testvéreket ajánlva elküldjük a támogatásokat a jeruzsálemi gyülekezetnek.
4. Ha szükséges lesz, hogy magam is velük tartsak, akkor természetesen elkísérem őket.
5. Hozzátok majd csak akkor megyek, ha Macedóniában befejezem a gyülekezetek látogatását.
6. Őket csak meglátogatom, de ha minden jól alakul, akkor nálatok hosszabb időt szeretnék tölteni, esetleg egész télen maradnék.
7. Mert nem akarom, hogy csak futtában tudjunk beszélni és közösségben lenni egymással.
8. Efézusban pünkösdig maradok,
9. mert Isten sok lehetőséget nyitott meg előttünk, amit vétek lenne kihasználatlanul hagyni. Persze mindez sok támadással és nehézséggel is együtt jár, de megéri.
10. Ha pedig megérkezik Timóteus hozzátok, kérlek mindenben gondoskodjatok róla, hogy otthon érezze magát közöttetek, hiszen ő is ugyanúgy Isten munkáját végzi, mint jómagam.
11. Mindenben támogassátok tehát, és mindent adjatok meg neki, amire szüksége lesz, hogy folytathassa útját hozzám.
12. Szerettem volna, ha Apollós is meg tudott volna látogatni benneteket, de ez sajnos nem jött össze, de bepótoljuk, mihamarabb Isten lehetőséget ad rá.
13. Végezetül viselkedjétek érett keresztényekhez méltóan!
14. Minden tettetek az őszinte és önzetlen, krisztusi szeretet motiválja!
15. Kérlek becsüljétek meg Sztefanász családját, hiszen velük kezdődött a korintusi misszió,
16. ezért tekintsetek őket példának és építsetek rájuk, hiszen többet tapasztaltak Isten útjaiból bármelyikőtöknél.
17. Hálás vagyok, hogy megérkezett hozzám Sztefanász, Fortunátusz és Akhaikosz, akik gyülekezetetek támogatását jelenítik meg előttem.

18. Felüdítették lelketem, legyetek rájuk büszkék és legyetek értük hálásak!
19. Köszöntenek benneteket az ázsiai gyülekezetek. Üdvözöl titeket Akvilla és Priszka, és a házuknál alakult gyülekezet is.
20. Persze sokan vannak, akik még ugyanígy köszöntésüket küldik nektek.
21. A záró sorokat és a köszöntéseket a saját kezemmel írtam.
22. Szeressétek nagyon a mi Urunkat, Jézus Krisztust, és aki gyalázza Krisztust, az készüljön fel arra, hogy Isten nem hagyja ezt válasz nélkül (remélem tudja, kinek szól ez a mondat, és ért belőle, míg nem késő!) Az Úr közel!
23. Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!
24. Szeretlek benneteket!